

KARTA MODUŁU KSZTAŁCENIA

Informacje ogólne

I.

1 Nazwa modułu kształcenia

IMMUNOLOGIA

2 Nazwa jednostki prowadzącej moduł

Wydział Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych
Katedra Zdrowia, Zakład Pielęgniarstwa

3 Kod modułu

4 Grupa treści kształcenia

Nauki podstawowe

5 Typ modułu

obowiązkowy

6 Poziom studiów
studia I stopnia

7 Liczba punktów ECTS
3

8 Poziom przedmiotu
Podstawowy

9 Rok studiów, semestr
I rok, semestr I

10 Liczba godzin w semestrze

11 Liczba godzin w tygodniu

	Wyk.	Ćw.	ZP	P
studia stacjonarne I rok, sem I	15	15	-	-

12 Język wykładowy: polski

13 Wykładowca (wykładowcy):

Informacje szczegółowe

14 Wymagania wstępne

1. Znajomość anatomii i fizjologii człowieka

15 Cele przedmiotu

1. Dostarczenie wiedzy związanej z podstawami odporności immunologicznej człowieka

2. Uzyskanie przez studenta wiedzy dotyczącej czynności układu immunologicznego człowieka i znaczenia zaburzeń jego czynności w patologii człowieka

16 Efekty kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych

nr	student, który zaliczył przedmiot, potrafi:	Metody i warunki weryfikacji efektów kształcenia
B.W. XXI	Omawia podstawy immunologii, symptomatologię, diagnostykę oraz leczenie wybranych chorób autoimmunologicznych	Kontrola ustna (odpowiedź ustna). Test dydaktyczny (test zamknięty:

		jednokrotnego wyboru)
B.U.X XVI	Analizuje metody diagnostyczne i leczenie w zaburzeniach układu immunologicznego	Kontrola ustna (odpowiedź ustna). Test dydaktyczny (test zamknięty: jednokrotnego wyboru)
B.K.5	Ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo własne i osób znajdujących się pod jego opieką	Samoocena Obserwacja (nauczyciel) Ocena grupy

17 Treści programowe

l.p.	forma zajęć - wykłady	liczba godzin S	liczba godzin NS	Odniesienie do efektów kształcenia
1.	Anatomia układu immunologicznego i rodzaje komórek biorących udział w odporności człowieka.	1	–	B.W.XXI, B.U.XXVI, B.K5
2.	Odporność nabyta i wrodzona. Wrodzone i nabyte niedobory odporności	1	–	B.W.XXI, B.U.XXVI, B.K5
3.	Reakcja typu humoralnego i komórkowego – różnice i podobieństwa	1	–	B.W.XXI, B.U.XXVI, B.K5
4.	Wybrane choroby układu pokarmowego o podłożu autoimmunologicznym (pierwotna żółciowa marskość wątroby, autoimmunologiczne zapalenie wątroby)	3	–	B.W.XXI, B.U.XXVI, B.K5
5.	Wybrane choroby tarczycy o podłożu autoimmunologicznym (Gravesa-Basedova, zapalenie tarczycy typu Hashimoto)	3	–	B.W.XXI, B.U.XXVI, B.K5
6.	Wybrane choroby stawów o podłożu autoimmunologicznym (odczynowe zapalenie stawów, reumatoidalne zapalenie stawów)	3	–	B.W.XXI, B.U.XXVI, B.K5
7.	Wybrane choroby tkanki łącznej o podłożu autoimmunologicznym (toczeń rumieniowaty układowy, postępującą twardzinę układową zespół antyfosfolipidowy)	3	–	B.W.XXI, B.U.XXVI, B.K5
	Suma godzin	15	-	
	Forma zajęć - ćwiczenia	liczba godzin S	liczba godzin NS	Odniesienie do efektów kształcenia
1.	Przeciwciała i ich receptory. Migracja komórek układu immunologicznego w odpowiedzi na czynniki zewnętrzne	2	-	B.W.XXI, B.U.XXVI, B.K5
2.	Odporność na zakażenia drobnoustrojami.	2	-	B.W.XXI, B.U.XXVI, B.K5
3.	Pielęgnowanie chorego w wybranych chorobach układu pokarmowego o podłożu autoimmunologicznym (pierwotna żółciowa marskość wątroby, autoimmunologiczne zapalenie wątroby)	2	-	B.W.XXI, B.U.XXVI, B.K5

4.	Problemy pielęgnacyjne w wybranych chorobach tarczycy o podłożu autoimmunologicznym (Gravesa-Basedova, zapalenie tarczycy typu Hashimoto)	3	-	B.W.XXI, B.U.XXVI, B.K5
5.	Udział pielęgniarki w rozwiązywaniu problemów pielęgnacyjnych w wybranych chorobach stawów o podłożu autoimmunologicznym (odczynowe zapalenie stawów, reumatoidalne zapalenie stawów)	3	-	B.W.XXI, B.U.XXVI, B.K5
6.	Problemy pielęgnacyjne chorego na wybrane choroby tkanki łącznej o podłożu autoimmunologicznym (toczeń rumieniowaty układowy, postępującą twardzinę układową zespół antyfosfolipidowy)	3	-	B.W.XXI, B.U.XXVI, B.K5
suma godzin		15		

18 Narzędzia/metody/formy dydaktyczne

1. Metody podające: wykłady ilustrowane multimedialnie
2. Metody problemowe - metody aktywizujące: zajęcia, na które studenci przygotowują zaplanowane zagadnienia omawiane i dyskutowane z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych, dyskusja

Metody sprawdzania efektów kształcenia

1. Wykłady: test wiadomości, sprawdzian wiadomości pisemny

Ocena osiągnięcia założonych efektów kształcenia w zakresie wiedzy;
Kryteria oceny wiadomości , (skala ocen- b. dobry, dobry plus, dobry, dostateczny plus, dostateczny, niedostateczny)

1. **Bardzo dobry**- opanowanie całego materiału, przedstawianie wiedzy w logiczny układ, właściwie rozumie uogólnienia i związków między nimi oraz wyjaśnianie zjawisk , samodzielne wykorzystywanie teorii w praktyce . Posługiwanie się poprawnym językiem, stylem i terminologią naukową.
2. **Dobry plus** - opanowanie całego materiału, wiązanie wiedzy w logiczną całość , wyjaśnianie zależności pomiędzy zachodzącymi zjawiskami, samodzielne wykorzystywanie teorii w praktyce z niewielkim ukierunkowaniem przez nauczyciela. Posługiwanie się terminologią medyczną.
3. **Dobry** -Opanowanie materiału programowego, wiązanie wiedzy w logiczną całość, rozumienie uogólnień i związków między nimi , stosowanie wiedzy teoretycznej i praktycznej z pomocą nauczyciela. Posługiwanie się poprawnym językiem i terminologią naukową.
4. **Dostateczny plus**- opanowanie materiału programowego , wiązanie wiedzy wykazywanie związków logicznego powiązania między zjawiskami z pomocą nauczyciela. Wykorzystanie wiedzy teoretycznej w praktyce po ukierunkowaniu przez nauczyciela. Język poprawny. Posługiwanie się terminologią medyczną.
5. **Dostateczny** –opanowanie treści programowych do treści podstawowych, trudności w łączeniu ich w logiczną całość. Wykorzystanie wiedzy teoretycznej w praktyce przy

pomocy nauczyciela. Język potoczny, styl nieporadny.

6. **Niedostateczny** – brak wiadomości programowych, brak rozumienia uogólnień, umiejętności wyjaśniania zjawisk i zależności między nimi, liczne i poważne błędy, styl nieporadny, trudności w formułowaniu odpowiedzi.

Ocena osiągnięcia założonych efektów kształcenia w zakresie kompetencji społecznych:

Kompetencje społeczne oceniane są na podstawie obserwacji studenta na zajęciach, analizując aktywność i zaangażowanie na zajęciach. Ocena wystawiona przez prowadzącego ćwiczenia porównywana jest przez prowadzącego zajęcia z samooceną studenta i w przypadku istotnych różnic – omawiana ze studentem.

Formy i warunki zaliczenia przedmiotu:

Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną (zaliczenie końcowe pisemne)

Dopuszczenie do zaliczenia na ocenę na podstawie obecności na wykładach i ćwiczeniach oraz pozytywnej opinii prowadzącego zajęcia.

Zaliczenie końcowe pisemne:

I termin - test wyboru; 50 pytań

Dst (3,0) – 26-30 punktów (prawidłowych odpowiedzi)

Dst plus (3,5) -31-35 punktów (prawidłowych odpowiedzi)

Db (4,0) - 36-38 punktów (prawidłowych odpowiedzi)

Db plus (4,5) - 39 punktów (prawidłowych odpowiedzi)

Bdb (5,0) - 40-50 punktów (prawidłowych odpowiedzi)

Przewiduje się dodatkowe premiowanie studentów szczególnie aktywnych w trakcie ćwiczeń.

Do zaliczenia konieczne jest uzyskanie minimum 60% poprawnych odpowiedzi.

Zaliczenie poprawkowe ma analogiczną formę jak zaliczenie w pierwszym terminie.

Punktacja:

Dst (3,0) – 26-30 punktów (prawidłowych odpowiedzi)

Dst plus (3,5) -31-35 punktów (prawidłowych odpowiedzi)

Db (4,0) - 36-38 punktów (prawidłowych odpowiedzi)

Db plus (4,5) - 39 punktów (prawidłowych odpowiedzi)

Bdb (5,0) - 40-50 punktów (prawidłowych odpowiedzi)

20 Obciążenie pracą studenta

forma aktywności	średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności	
	S	NS
Godziny kontaktowe z nauczycielem	30 (wyk-15, ćw.-15)	-
Praca bez nadzoru nauczyciela	-	-
Indywidualna praca studenta	45	-
Praktyki zawodowe	-	-
SUMA		-
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	75	-

21 Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. Gołąb J., Jakóbisiak M., Lasek W., Stokłosa T.: Immunologia; Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2017
2. Lydyard P.M., Whelan A., Fanger M.W.: Immunologia – krótkie wykłady; Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012
3. Immunologia / Male D., Brostoff J., Roth B. D., Roitt I.; (red. wyd. pol. Jan Żeromski); Wyd. 7.; Wrocław : Elsevier Urban & Partner, 2012.

Literatura uzupełniająca:

1. Playfair J, Benjamin Chain B. (red. wyd. polskiego Żeromski J.):Immunologia w zarysie; Wydawnictwo lekarskie PZWL, Warszawa 2012